

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 12^{ΗΣ} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1956

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδρίας ὁ πρόεδρος τοῦ παρελθόντος ἔτους κ. Γεώργ. Ἰωακείμογλου παραδίδων τὴν προεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956 κ. Κωνστ. Ρωμαῖον εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Ἀκαδημαῖκοί,

Ἀνέρχομαι εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ παραδώσω τὴν Προεδρικὴν ἔδραν εἰς τὸν διάδοχόν μου, διαπρεπῆ ἐπιστήμονα, Ἀκαδημαῖκὸν κύριον Κωνσταντῖνον Ρωμαῖον.

Τὴν στιγμὴν ταύτην καθήκον μου εἶναι νὰ εὐχαριστήσω καὶ πάλιν τοὺς συναδέλφους μου, ἡ ψῆφος τῶν ὁποίων μὲ ἀνέδειξεν εἰς τὸ ὕπατον ἀξίωμα τῆς Ἀκαδημίας. Χάριτας ὁμολογῶ ἐπίσης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα κ. Δημήτριον Μπαλᾶνον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους συναδέλφους τῆς Συγκλήτου. Ἀπαντες πολλαπλῶς μὲ ἐβοήθησαν νὰ φέρω τὸ βάρος τῆς Προεδρίας.

Τὰ γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας λειτουργοῦν κατὰ τρόπον ὑποδειγματικὸν χάρις εἰς τὴν ἐπιμέλειαν, τὸν ζῆλον καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ Ἐφόρου τῆς Ἀκαδημίας κ. Γ. Βέλτσου καὶ τῶν συνεργατῶν του. Μόνον οἱ παρακολουθήσαντες ἐκ τοῦ πλησίον τὴν λειτουργίαν τῶν γραφείων τῆς Ἀκαδημίας ἔχουν σαφεῖς ἰδέαν τοῦ ὄγκου τῆς ἐν αὐτοῖς συντελουμένης ἐργασίας. Εἰς τὸν κ. Ἐφορον τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοὺς συνεργάτας του ἐκφράζω θερμὰς εὐχαριστίας.

Ἀπὸ ἐτῶν πολλάκις ἐγένετο λόγος ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὅτι ἡ Ἀκαδημία πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ μὲ νέα μέλη. Μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ ἱκανοποίησίς μου, διότι ἐπὶ τῆς Προεδρίας μου ὁκτὼ ἐπιφανεῖς Ἕλληνες, ἀντιπρόσωποι τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Ἐπιστημῶν, ἐξελέγησαν τακτικά μέλη τῆς Ἀκαδημίας. Τὰ ὀνόματά των ἀνεφέρθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμματέως κατὰ τὴν πανηγυρικὴν Συνεδρίαν τοῦ Δεκεμβρίου. Νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπανθῶμεν ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης. Ὑπάρχει μεγάλη ἀνάγκη περαιτέρω ἐνισχύσεως τῆς Ἀκαδημίας. Δύο ἔδραι τῆς πρώτης τάξεως ἔχουν προκηρυχθῇ καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ πλήρωσίς των δὲν θὰ ἀργήσῃ.

Εὐχάριστον εἶναι ὅτι ἡ δημοσίευσίς τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας δὲν καθυστέρει πλέον. Ἡδὴ ἐξετυπώθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ὁ ἡμίτομος τῆς πρώτης ἐξαμηνίας τοῦ 1955.

Δυστυχῶς ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας δὲν ἦτο δυνατόν ἀπόμνη νὰ ὀργανωθῇ πλήρως, διότι τὰ βιβλία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἐτῶν φυλάττονται εἰς ἰδιαιτέραν αἴθουσαν τῆς Ἀκαδημίας δὲν μετεφέρθησαν ἀκόμῃ εἰς τὸ νέον Μέγαρον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἡ μεταφορὰ αὕτη δὲν πρέπει πλέον νὰ ἀργήσῃ διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ὑπὸ τῶν βιβλίων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας κατεχόμενον χώρον, ἐπεὶ καὶ ἡ ἐγκατάστασις Ἀναγνωστηρίου, ἀπαραίτητου εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας.

Περὶ τῆς λειτουργίας τῶν Ἀρχεῖων τῆς Ἀκαδημίας ἐγένετο λόγος κατὰ τὴν τελευταίαν πανηγυρικὴν Συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ ἀκόμῃ κενὰ εἰς τὰ Ἀρχεῖα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ πληρωθοῦν τὸ ταχύτερον. Εἰς τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον, ἐνῶ ὑπάρχουν τρεῖς κενὰ θέσεις συντάκτων, ἐνεκρίθη ὁ διορισμὸς μόνον ἑνὸς συντάκτου, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι. Εἰς τὸ Ἀρχεῖον Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ὑπάρχει μία θέσις συντάκτου κενή. Εἰς τὸ Ἱστορικὸν λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπάρχουν τρεῖς κενὰ θέσεις. Ἐνεκρίθη ὁ διορισμὸς ἑνὸς συντάκτου μὴ πραγματοποιηθεὶς μέχρι σήμερον.

Εἰς τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἐκενώθη ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ καθηγητοῦ κυρίου Γ. Μέγα. Τέλος ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν παραμένουν κενὰ δύο θέσεις κλητῆρων καὶ ἡ θέσις τοῦ κηπουροῦ. Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀναφέρω λεπτομερῶς εἰς πόσα διαβήματα προέβη ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πλήρωσιν τῶν ἄνω ἀναφερομένων κενῶν, ἄνευ τῆς ὁποίας τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας καθίσταται δυσχερές. Λέον οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι αἱ οἰκονομίαι αἱ ὁποῖαι ἐπιτυγχάνονται ἐκ τῆς μὴ πληρώσεως κενῶν θέσεων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ εἶναι ἀνάξια λόγου, ἐνῶ ἀντιθέτως αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας θὰ προσέφερον οἱ διορισθησόμενοι ὑπάλληλοι τῆς Ἀκαδημίας εἶναι λίαν ἀξιόλογοι.

Ἡ Ἐθνικὴ συμφορὰ τῆς ὁποίας θύματα ὑπῆρξαν οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταν-

τινιπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης, τὴν νύκτα τῆς 6ης πρὸς τὴν 7ην Σεπτεμβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους, βαθύτατα συνεκίνησε τὴν Ἀκαδημίαν. Ἀνεκαλέσαμεν τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν εἰχομεν δώσει εἰς συναδέλφους μας, νὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὴν Ἀκαδημίαν εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόν 10ον Διεθνὲς συνέδριον τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν, καὶ ἐν συνενοήσει μὲ τὸ Παρεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον ἀπεστείλαμεν ἔντονον τηλεγραφικὴν διαμαρτυρίαν πρὸς τὸ Προεδρεῖον τοῦ συνεδρίου διὰ τὰς βαρβαρότητας τῶν Τούρκων. Ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας συνελθοῦσα εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν ἐνέκρινε ψήφισμα διαμαρτυρίας, τὸ ὁποῖον μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν, Γερμανικὴν καὶ Ἰταλικήν, ἀπεστάλη εἰς τὰς ξένας Ἀκαδημίας καὶ ἄλλα πνευματικὰ Ἰδρύματα τῆς ἀλλοδαπῆς.

Πρὸ ἐνὸς ἔτους ἔλεγον ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ὅτι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη τὰ ὁποῖα παρῆλθον ἀφ' ὅτου ἐπερατώθη ἡ οἰκοδόμησις τοῦ μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας συνεσώρευσαν ἐπὶ τῆς προσόψεως αὐτοῦ ρύπον καὶ κονιορτόν. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡδυνήθημεν νὰ καθαρίσωμεν τοὺς κίονας τῶν προπυλαίων. Ὑπῆρχον ὅμως καὶ ἄλλαι ἐργασίαι ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσαι. Ἡ στέγη τῆς αἰθούσης ταύτης δὲν ἦτο στεγανή, ὑπῆρχε δὲ καὶ κίνδυνος ἀνεπανορθώτου βλάβης τῶν θαυμασίων τοιχογραφιῶν τοῦ *Griffenkerl*. Ἐγένετο ριζικὴ ἀντικατάστασις τοῦ φωταγωγοῦ τῆς στέγης. Ἐπεσκευάσθησαν ἐπίσης τὰ μάρμαρα τῆς κλίμακος καὶ τῆς πρὸ τῶν προπυλαίων ἀδλῆς.

Παραμένει ἄλυτον τὸ πρόβλημα τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ κήπου τῆς Ἀκαδημίας, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, εἶναι τόπος, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας, ἀνηκούσιων ἀσχημιῶν.

Ἡ πρότασις ἡμῶν, ὅπως κατασκευασθῇ σιδηροῦν κυκλίδωμα ἀρκετὰ ὑψηλόν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπη τὴν εἴσοδον τῶν ὀδηγῶν αὐτοκινήτων, μικροπωλητῶν κλπ. εἰς τὸν κήπον τῆς Ἀκαδημίας, δὲν ἐγένετο δυστυχῶς δεκτὴ. Ἄλλη πρότασις ὅπως ἡ Ἀστυνομία φροντίσῃ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κήπου ἀπερρίφθη ἐπίσης. Ἐὰν δὲν ἐξασφαλίσωμεν εὐπρεπῇ κατὰστασιν εἰς τὸν κήπον τῆς Ἀκαδημίας, δὲν θὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ἀκιδωτοῦ συρματοπλέγματος τὸ ὁποῖον προστατεύει τὴν Ἀκαδημίαν, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἀποθήκης στρατιωτικῶν εἰδῶν. Ἡ τοποθέτησις φανοστατῶν εἰς τὸν κήπον τῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ὑπὸ ἐκτέλεσιν, θὰ βελτιώσῃ βεβαίως τὴν κατὰστασιν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ νομίσῃ τις, ὅτι θὰ παύσῃ ὁ κήπος τῆς Ἀκαδημίας νὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἀλήτου.

Ὁφείλω νὰ ἐξάρω ὅτι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἄνω ἀναφερομένων ἔργων ἐπέδειξαν μεγάλην κατανόησιν ὁ Διευθυντὴς τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Γεώργιος Πάντζαρης καὶ ὁ κ. Ν. Χατζηπαναγιώτης, Νομομηχανικὸς παρὰ τῇ Διευθύνσει Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου. Εἰς ἀμφοτέρους ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας. Εὐτυχῶς εἰς τὸν

προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἀνεγράφη καὶ διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος κοινὸν ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας. Τοιοῦτοτρόπως ὑπάρχει δυνατότης συνεχίσεως τῶν ἀρξαμένων ἔργων καὶ μάλιστα τοῦ καθαρισμοῦ τῆς προσόψεως αὐτοῦ.

Καὶ τώρα καλῶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας κ. Κωνσταντῖνον Ρωμαῖον καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον κ. Παναγιώτην Πουλίτσαν, νὰ καταλάβουν τὰς θέσεις των ἐν τῷ Προεδρείῳ. Σὰς παρακαλῶ, κύριοι συνάδελφοι, νὰ δεχθῇτε τὰ συγχαρητήριά μου καὶ τὰς θερμὰς μου εὐχάς.

Εὐχομαι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Σας ἡ Ἀκαδημία νὰ προοδεύῃ καὶ τὸ κῦρος της ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ αὐξήσῃ. Τοῦτο εἶναι ὁ διακαὴς πόθος ὅλων ἡμῶν.

*

Ἀκολούθως ὁ νέος πρόεδρος κ. Κωνστ. Ρωμαῖος, ἀναλαμβάνων τὰ προεδρικά του καθήκοντα, ὡμίλησεν ὥς ἑξῆς:

Θερμὰ εὐχαριστῶ τὸν Πρόεδρον κ. Ἰωακείμογλου διὰ τὸν ἐπαινετικὸν λόγον ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ἀπευθύνῃ κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς προεδρίας. Πολὺν ἐξετίμησα τὴν δραστηριότητά του, τὸ σθένος καὶ τὴν εὐχέρειαν μεθ' ἧς ἔλνε τὰ πολύπλοκα ζητήματα, ὥστε νὰ θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχεῖ, ἂν μέρος ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν του κατορθώσω κατὰ τὴν προεδρίαν μου.

Κύριοι συνάδελφοι,

Μὲ πολλὴν συγκίνησιν ἀναλαμβάνω σήμερον τὸ τιμητικώτατον τοῦτο ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας, ἀξίωμα ποὺ τὸ ὀφείλω ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν εὐμενῇ ψῆφον σας. Ἐκφράζω διὰ τοῦτο πρὸς ὅλους σας τὰς εὐκρινεῖς καὶ θερμὰς εὐχαριστίας μου. Ὅπως καὶ πέρυσιν εἶπα, δὲν μοῦ λείπει ἡ ἐπίγνωσις, ὅτι ἡ προχωρημένη ἡλικία, ἡ ἄστατη ὑγεία καὶ ἡ ἐλαττωμένη ὥρασις, ἂν δὲν μὲ ἐμποδίζουν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς μελέτας, ὅμως κατὰ τὴν δημοσίαν ζωὴν τοῦ Προέδρου σημαίνουν ἐμπόδια σκληρὰ καὶ ἀνυπέρβλητα. Καὶ τόσον μεγάλα, ὥστε τίποτε ἀπὸ τοῦδε δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑποσχεθῶ, ὅτι θὰ κατορθώσω. Ὅμως ἐξ ἄλλου καὶ ὥς ἀντίρροπον ζωηρὰ αἰσθάνομαι ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, ποὺ ἐπιβάλλει ἡ προεδρικὴ θητεία καὶ ἰδιαίτερος ἐκεῖνας, ὥς εἶναι φυσικόν, ποὺ σχετίζονται μὲ τὰ παλαιὰ ἐνδιαφέροντά μου, τὴν Ἀρχαιολογίαν, τὴν Λαογραφίαν καὶ τὸ Ἱστορικὸν Λεξικόν. Ἀλλ' ἡ πραγματοποιήσις τούτων τῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἰδανικῶν θὰ ἐξαρτηθῇ ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τὴν συμπαράστασιν καὶ βοήθειάν σας, τὴν ὁποίαν καὶ τώρα ἐπικαλοῦμαι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ παρακαλῶ νὰ μοῦ παρέχετε.

Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος πρέπει νὰ διατηρῇται ἀμείωτον ὅχι μόνον διότι ἡ ἡμετέρα Ἀκαδημία συνδέεται ὀνομαστικῶς τοῦλάχιστον μὲ τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ περιπύστου φιλοσόφου καὶ γειτονεῦει μὲ τὸν τόπον, ὅπου ἐκεῖνος ἔδρασεν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν πρακτικὸν λόγον, ὅτι γενναῖος χορηγὸς οἷος ὁ Ἀριστόφρων πολλὰ ἐδαπάνησε διὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας, ἐνεργουμένας εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀκαδημίας. Ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου χορηγοῦ ἀνέκοψε τὰς ἐρεῦνας προσωρινῶς μόνον. Ἀλλ' ἤδη ἐγίναμεν κύριοι μεγάλης ἐκτάσεως ἀγορασθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀριστόφρονος καὶ παραχωρηθείσης ὑπὸ τῆς ἐριτίμου χήρας αὐτοῦ. Καὶ εἶναι δυνατόν, ἀπαλλοτριώνοντες τὴν μεγάλην ταύτην ἔκτασιν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου, νὰ ἀπομακρύνωμεν 5-6 οἰκίσκους πτωχῶν συμπολιτῶν ἀπὸ τοὺς πιθανοὺς χώρους τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος καὶ νὰ συνεχίσωμεν τὰς εὐγενεῖς ἐρεῦνας μὲ δικαιοσύνην καὶ πνεῦμα ἐλευθέρων.

Δὲν παραβλέπω τὴν σπουδαίαν ἐπιστημονικὴν δρᾶσιν τῆς Ἀκαδημίας, ὅπως αὕτη τεκμηριώνεται μέσα εἰς τοὺς πολυαριθμοὺς τόμους τῶν Πρακτικῶν καὶ Πραγματικῶν, ἀλλὰ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας εἰς τὸ σημαντικώτατον προνόμιον τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας νὰ στεγάζῃ καὶ νὰ ἐπιμελῇται τὰ σπουδαιότερα ἑλληνικὰ ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα, ὅπως εἶναι τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Γ. Χατζιδάκι, τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἔργον τοῦ ποιδίου Ν. Πολίτη, τὸ Μεσαιωνικὸν καὶ τὸ τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λεκαίου, τὰ ἱδρύματα τῆς Ἀκαδημίας. Σήμερον ἐργάζονται καθημερινῶς περὶ τοὺς 20 νέοι ἐπιστήμονες εἰς στενοὺς καὶ ἀκαταλλήλους ἀτυχῶς χώρους καὶ ὅχι καὶ μὲ ἡθικὸν ἐξαίρετον. Ἐνῶ κατὰ τὴν πρώτην ἰδρυσιν τῶν δύο ἀνωτέρω Ἀρχείων, τοῦ Λεξικοῦ καὶ τοῦ Λαογραφικοῦ, οἱ συντάκται προσελαμβάνοντο ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων γυμνασιαρχῶν καὶ φιλολόγων καθηγητῶν, βραδύτερον, ὅτε τὰ Ἀρχεῖα ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀκαδημίας, τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἐτηρήθη καὶ τὸ χειρότερον κατὰ τὴν τελευταίαν διαβάθμισιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν οἱ φυσικὰ ἀνώτεροι ἐπιστημονικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ἀρχείων παρέμειναν εἰς βαθμοὺς καὶ μισθὸν εἰς κατωτέραν μοῖραν. Καὶ ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι ἄθλια οἰκονομικὰ δὲν ἐξαίρουν οὐδενὸς τὸ ἡθικόν.

Ἐνὰ ἄλλο θέμα εἶναι πολὺ ἀξιοπρόσεκτον. Τὸ τεράστιον ὑλικόν, γλωσσικόν καὶ λαογραφικόν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ 50 ἐτῶν ἀπεδελιώθη καὶ ἐταξιθετήθη καὶ ἀποτελεῖ μέγαν ἐθνικὸν καὶ ἱστορικὸν θησαυρὸν δὲν ἔγινε μέχρι τοῦδε ἐπαρκῶς γνωστὸν εἰς τὸ εὐρύτερον κοινόν. Τὸ Λεξικὸν μόνον ἐξέδωκε μέχρι τοῦδε 3 καὶ μισὸν τόμους. Ἀλλὰ τὸ Λαογραφικὸν ἂν καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπρογραμματίσθησαν αἱ ἐκδόσεις καθυστέρησε τελείως μέχρι σήμερον. Χρησιμώτατον θὰ ἀποβῇ ὅταν συντελεσθῇ τὸ Ἱστορικὸν Λεξικόν, ἀλλ' ἡ Λαογραφία ἐλκύει τὴν προσοχήν τοῦ μεγάλου Κοινοῦ, διότι εἰκονίζει ὁλόκληρον τὸν λαϊκὸν βίον καὶ πολιτισμὸν, ποὺ εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς

Ἑλλήνας ἢ ἀπαραίτητη ἐδραία βάσις πρὸς ἀνάπτυξιν ἰδικοῦ μας ἀνωτέρου πολιτισμοῦ. Ἐπείγει κατὰ ταῦτα ἢ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἑκδόσεις ἐνὸς ἢ δύο τόμων ἀπὸ τὰ τραγούδια — ἀκριτικά, ἱστορικά, κλέφτικα, παραλογές — μὲ σύντομον ἐπιστημονικὸν ὑπομνηματισμόν· ἢ καὶ ἄλλων τόμων μὲ τὰ λατρευτικὰ ἔθιμα, τὰ παραμύθια καὶ τὰς παραδόσεις. Καὶ ὅλοι θὰ πεισθοῦν, ὅτι εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Ἀκαδημίας διαφυλάσσεται καὶ ἀξιοποιεῖται ὁ μεγαλύτερος πνευματικὸς καὶ ἱστορικὸς θησαυρὸς τοῦ Ἑθνους. Ἀνάλογοι ἐκδόσεις δύνανται νὰ γίνουν καὶ εἰς τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον.

Λυπηρὸν εἶναι, ὅτι οἱ κ. ἀκαδημαῖκοι ἐστερήθησαν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὰ βιβλία τῆς πλουσίας Βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας. Δι' ἀπροόπτους λόγους καθυστέρησεν ἢ ἀποπεράτωσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἀλλ' ὥς βεβαιώνει μὲ τὴν ἀρμοδιότητά του ὁ κ. Ὁρλάνδος μετὰ τινος μῆνης καὶ πιθανῶς πρὸ τοῦ Πάσχα θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐκκένωσις τῶν δύο αἰθουσῶν τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ συντόμως θὰ κατορθωθῇ ἡ διοργάνωσις τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου.

Ἄτοπον θὰ ἦτο νὰ ἐκθέσω περισσότερα περὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ ἐλλείψεων τοῦ ιδρύματος. Καὶ περαίνων τὴν ὁμιλίαν εὐχομαι εἰς ὅλους ὑμᾶς εὐτυχισμένον νὰ εἶναι τὸ νέον ἔτος καὶ καρποφόρον εἰς πνευματικὴν δρασιν ἐντὸς τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

ΕΚΛΟΓΗ ΞΕΝΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ

Ἐξελέγη ξένος ἐταῖρος τῆς Ἀκαδημίας ὁ κ. **Gilbert Murray** μέχρι τοῦδε ἀντεπιστέλλον μέλος αὐτῆς ἐν τῇ Τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ κ. Γεώργ. Ἰωακείμογλου παρουσίασε τὸ βιβλίον τοῦ Ἀ. Φλώρου: *Ἑσωτερικὴ Παθολογία*, τόμ. Α' ἑκδ. 1^η, Ἀθῆναι 1955, καὶ εἶπε περὶ τοῦ περιεχομένου του τὰ ἑξῆς:

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἑσωτερικῆς Παθολογίας τοῦ κ. Ἀ. Φλώρου τέως Διευθυντοῦ τῆς Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμὸς» καὶ Προέδρου τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, ἀποτελούμενον ἀπὸ 846 σελίδας, περιλαμβάνει περὶ τῶν λοιμωδῶν νόσων. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς τοὺς διηθητοὺς ἰούς, τὰς ρικettsείας, τὰ μικρόβια, τὰς σπειροχαίτας, τοὺς μύκητας, τὰ πρωτόζωα, τοὺς τρόπους μεταδόσεως τῶν λοιμωδῶν νόσων, τὰς ἐνεργείας τῶν παθογόνων μικροοργανισμῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἄμυναν τοῦ ὁργανισμοῦ κατὰ τῶν αἰτίων τῶν λοιμω-